

ΕΛΕΝΑ ΑΡΤΖΑΝΙΔΟΥ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ:
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΙΣΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΥΕΛΙΚΤΗ ΖΩΝΗ • ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ | ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΓΙΑ... τη συνεργασία και το περιβάλλον.

ΕΛΕΝΑ ΑΡΤΖΑΝΙΔΟΥ

ΠΑΜΕ ΚΑΖΑΒΙΤΙ;

Εικονογράφηση: Κατερίνα Σισκοπούλου

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Πάμε Καζαβίτι;**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Έλενα Αρτζανίδου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Χρυσούλα Τσιρούκη
ΕΞΩΦΥΛΛΟ – ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Κατερίνα Σισκοπούλου
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Χάρης Βαλσάμης
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Έλενα Αρτζανίδου, 2020
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2020

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2020

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3236-6
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3237-3

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε 100% οικολογικό χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση | 121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα | 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 | Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

© Έλενα Αρτζανίδου, 2020 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2020

© Έλενα Αρτζανίδου, 2020 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2020

Η ΕΛΕΝΑ ΑΡΤΖΑΝΙΔΟΥ γεννήθηκε στη Δυτική Γερμανία. Τα παιδικά της χρόνια τα έζησε στο Μαυρονέρι του Νομού Κιλκίς και αργότερα στη Θεσσαλονίκη, όπου τελείωσε το Λύκειο της Αμερικάνικης Γεωργικής Σχολής. Είναι πτυχιούχος της Σχολής Νηπιαγωγών Καρδίτσας καθώς και του Παιδαγωγικού Τμήματος Νηπιαγωγών του Α.Π.Θ. Σήμερα εργάζεται ως εκπαιδευτικός στη Θεσσαλονίκη, ενώ έχει ασχοληθεί και με τη συγγραφή χρονογραφημάτων και άρθρων για την εφημερίδα *Θεσσαλονίκη-Μακεδονία*. Από το 1996 ασχολείται με τη συγγραφή παιδικών βιβλίων. Αναλυτική εργογραφία της μπορείτε να βρείτε στο προσωπικό ιστολόγιό της (blog): <http://ardjanidou.psichogios.gr>.

Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν τα βιβλία της ΜΕ ΛΕΝΕ ΠΡΟΜΙΣ, το οποίο έχει συμπεριληφθεί στο περιοδικό *The White Ravens 2007*, ΔΕΝ ΕΦΤΑΙΓΑ ΕΓΩ!, ΤΑ ΓΥΑΛΑΚΙΑ ΤΗΣ ΜΑΛΕΝΑΣ, Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, Ο ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ Ο ΤΖΙΜΗΣ, ΤΑ ΣΙΔΕΡΑΚΙΑ ΤΗΣ ΦΑΡΦΙΡΩΣ, Ο ΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΤΣΕΠΗΣ, ΔΕΝ ΝΤΡΕΠΟΜΑΙ ΠΙΑ, ΤΟ ΚΟΥΤΙ ΤΗΣ ΙΖΟΛΔΗΣ, ΑΓΗΣ Ο ΜΑΘΗΜΑΓΟΣ, ΚΙ ΕΣΥ, ΜΑΜΑ... ΤΟΝ ΧΑΛΒΑ ΣΟΥ, ΨΗΛΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ, ΠΙΑΣΕ ΤΟ ΤΙΜΟΝΙ, ΓΙΓΑΝΤΑ, ΕΛΑ ΜΑΖΙ ΜΟΥ! και Η ΞΕΝΗ ΣΤΟΝ ΡΗΝΟ.

*Σε όλα τα παιδιά που αγαπούν
την περιπέτεια και παθιάζουν να χτίζουν
από το άχρηστο ή το απίθανο υλικό
το νέο, το δημιουργικό.*

*Όταν ήμουν παιδί, το να είσαι έξω ήταν
ο κανόνας. Με βροχή ή με λιακάδα, οι γονείς
μας έλεγαν να βγούμε έξω απ' το σπίτι.*

David Suzuki, 1936,
Καναδός περιβαλλοντολόγος

Κοίταξα κάτω από το κρεβάτι. Μέσα στην κτουλάπα. Πίσω από την πόρτα. Πουθενά. «Μα πού την έχει βάλει;» μουρμούρισα και πήγα στο σαλόνι. Κανείς.

«Μαμά! Μπαμπά!» φώναξα και τρόμαξα από την απόλυτη ησυχία. Ξαφνικά το ντριν του τηλεφώνου με πέταξε ψηλά σαν ελατήριο.

«Ναι, ποιος είναι;» Η γραμμή έδειχνε νεκρή. Έβαλα το ακουστικό πιο κοντά στο αυτί μου αλλά μόνο ένα σφύριγμα ακουγόταν. Τη στιγμή που πήγα να το κλείσω, ακούστηκε μια φωνή από την άλλη άκρη.

«Λοιπόν, έτοιμος;» με ρώτησε και προσπάθησα να καταλάβω ποιος ήταν.

«Έτοιμος! Μα ποιος είναι;»

«Έλα τώρα που δε με αναγνώρισες! Ο φίλος σου είμαι από το Καζαβίτι».

«Τι! Τσαβαβίτι; Μα τι είναι αυτό το Τσαβαβίτι;»

«Καζαβίτι σου λέω και είναι ο τόπος που μας περιμένει και αυτό το καλοκαίρι. Έλα τώρα, Κίμωνα! Δε γνωριστήκαμε εκεί στο Καζαβίτι πριν από τέσσερα χρόνια; Μέσα στο δάσος που αναζητούσαμε τις νεράιδες; Θυμάσαι τώρα;»

«Μα ποιος είσαι; Αν δε μου πεις αμέσως τώρα, θα το κλείσω. Και παράτα με με αυτό το Καζαβίτι ή Τσαβαβίτι».

«Κίμωνα, ξύπνα, έφτασε η ώρα. Πρέπει να σηκωθείς. Έφτασε η ώρα για το Καζαβίτι».

Πετάχτηκα μουσκεμένος, η καρδιά μου χτυπούσε πολύ γρήγορα. Ακριβώς από πάνω μου αναγνώρισα το πρόσωπο της μαμάς.

«Έλα, αγάπη μου! Έφτασε η ώρα της αναχώρησης και εσύ είσαι ακόμη με τις πιτζάμες. Δε θα ετοιμαστείς; Θ' αργήσεις!»

«Μα ναι!» αναφώνησα, «έφτασε η ώρα της κατασκήνωσης. Για το Καζαβίτι. Η βαλίτσα μου πού είναι; Μην μου πεις πως δεν είναι έτοιμη!»

«Από προχθές την ετοίμασες. Λοιπόν, Κίμωνα, σε δέκα λεπτά πρέπει να έχουμε φύγει, αλλιώς ξέχνα το Καζαβίτι αλλά και τον Παρασκευά και τη Φιλίνα που σε περιμένουν».

«Ο Παρασκευάς; Μα βέβαια! Αυτός θα ήταν στο τηλέφωνο».

«Ποιο τηλέφωνο, παιδί

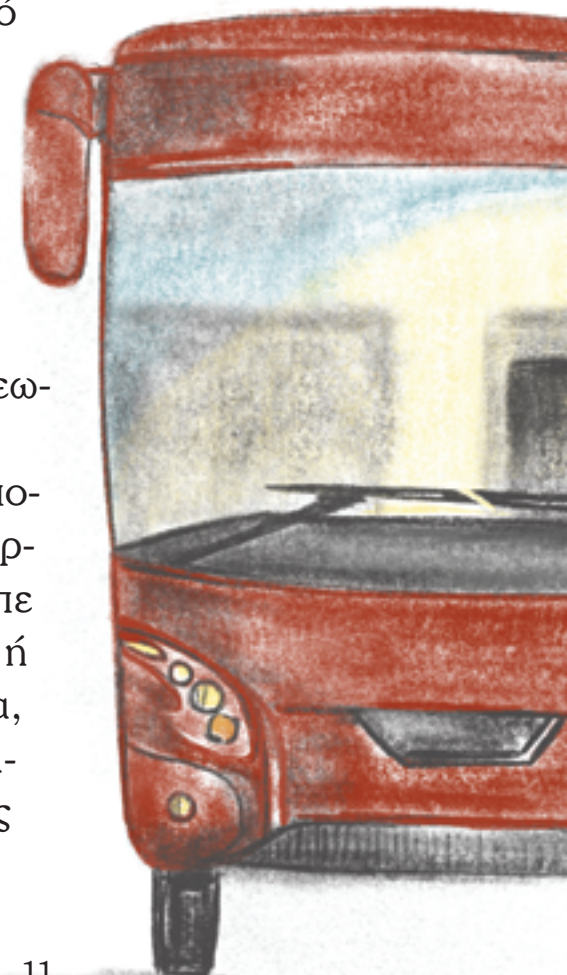

μου; Κίμωνα, ετοιμάσου, αλλιώς δεν προλαβαίνουμε...»

Είχε δίκιο. Έπρεπε να βιαστώ αν ήθελα να πάω στο Καζαβίτι μαζί με τους φίλους μου.

Σε λιγότερο από δέκα λεπτά ήμουν έτοιμος. Ευτυχώς οι δρόμοι ήταν άδειοι και η μαμά κατάφερε να φτάσει τη στιγμή που η πόρτα του λεωφορείου έκλεινε.

«Αργήσατε και υποθέσαμε πως δε θα ερχόσασταν», μας είπε η κυρία Ελισάβετ, ή αλλιώς κυρία Βέτα, όπως αποκαλούσαμε την αρχηγό μας για το Καζαβίτι.

«Χίλια συγγνώμη, αλλά ο Κίμωνας είχε μια ανήσυχη νύχτα», δικαιολογήθηκε η μαμά και έσκυψε να με φιλήσει. Πριν προλάβω να ανεβώ τα σκαλοπάτια, η φωνή της με σταμάτησε.

«Να προσέχεις, Κιμωνάκο μου. Τα μάτια σου δεκατέσσερα και να ακούς τους συνοδούς και την αρχηγό σου. Μην έχουμε τα περσινά», μου είπε και κοκκίνισα σαν παντζάρι.

Ανέβηκα στο λεωφορείο με σκυμμένο το κεφάλι. Το σήκωσα μόνο σαν άκουσα το όνομά μου από το βάθος. Τέσσερα ορθωμένα χέρια με καλούσαν να πάω προς τα τελευταία καθίσματα. Κινήθηκα γρήγορα και κάθισα στην κενή θέση δίπλα στον Παρασκευά και στη Φιλίνα.

«Νομίζαμε ότι το μετάνιωσες και δε θα ερχόσουν».

«Σιγά μην έχανα την κατασκήνωση. Καζαβίτι είναι αυτό. Εμπρός λοιπόν για την περιπέτεια!» τους είπα και βαρέσαμε και οι τρεις τα χέρια.

Το μεσημέρι πιάσαμε λιμάνι στον Λιμένα της Θάσου. Κατεβήκαμε ζαλισμένοι από το καράβι, μια και είχε καιρό, όπως άκουσα να λέει η κυρία Ελισάβετ, και επιβιβαστήκαμε πάλι στο λεωφορείο μέχρι που φτάσαμε στην κατασκήνωση, στο Καζαβίτι.

«Παιδιά, πηγαίνετε πρώτα στα δωμάτιά σας να τακτοποιηθείτε και μετά ελάτε όλοι στην τραπεζαρία για φαγητό. Ύστερα έχει ξεκούραση. Το απόγευμα θα πάμε περίπατο στην πλατεία του χωριού. Από αύριο, το δάσος μάς περιμένει, μαζί και κάτι που θα πρέπει να αναζητήσετε και να εντοπίσετε. Κάτι που αποκαλύπτει κάποιους που μας έρχονται από το μακρινό παρελθόν μας».

«Άκουσες, Βούλη, δε θα αναζητήσουμε πάλι νεράιδες στο δάσος, όπως πέρσι. Θα αναζητήσουμε κάτι από...»

Το δυνατό γέλιο του Παρασκευά, του Βούλη, όπως μου άρεσε να τον φωνάζω όταν ήθελα να σκαρώσουμε κάτι ή όταν ήθελα να τον πειράξω, ξαφνικά σταμάτησε.

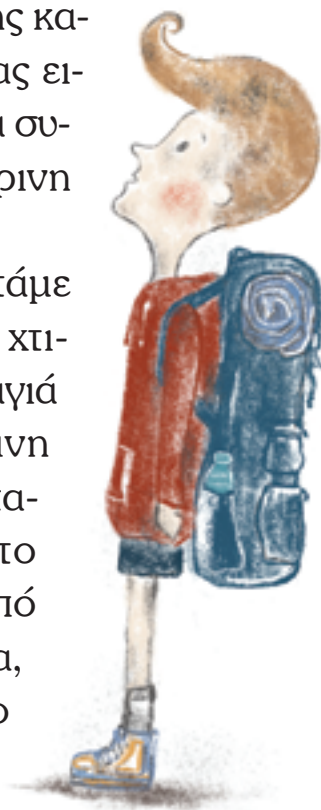
«Κίμωνα, προχώρα και άσε τα λόγια, και προπάτων να ακούς και να συμμετέχεις μόνο σε όσα θα σας ζητηθούν», μου είπε αυστηρά η κυρία Ελισάβετ.

«Ναι, κυρία. Μην ανησυχείτε». «Επειδή ανησυχώ, γι' αυτό και σου το λέω. Αν ακολουθούσες πέρσι, όπως όλοι, τις

οδηγίες του παιχνιδιού, τότε δε θα κουτροβαλούσες στη ρεματιά. Είχες τύχη βουνό που γλίτωσες μόνο με ένα κατάγμα στον αστράγαλο».

Δεν έβγαλα τσιμουδιά στο γεύμα, ούτε και την ώρα της ανάπαυσης, μέχρι που ακούστηκε το κουδούνι της κατασκήνωσης, το οποίο μας ειδοποιούσε πως έπρεπε να συγκεντρωθούμε στην πέτρινη αυλή.

Ξεκινήσαμε να περπατάμε για το χωριό, που ήταν χτισμένο στην κατάφυτη πλαγιά του βουνού. Καταπράσινη όλη η διαδρομή μας. Κατάλαβαμε ότι μπαίναμε στο χωριό όταν περάσαμε από τα δυο μεγάλα κυπαρίσσια, μέχρι που το λιθόστρωτο σοκάκι μάς έβγαλε στη

μικρή πλατεία με τον τεράστιο, γερασμένο πλάτανο.

Τίποτα δεν έχει αλλάξει, σκεφτόμουν, όταν ένιωσα την αγκωνιά της Φιλίνας και άκουσα το «Ουψ, τέλειο» του Παρασκευά.

«Τι λες, Κίμωννα;» ρώτησε και μου έδειξε προς τη μεριά μιας ξύλινης κάσας έξω από το μικρό παντοπωλείο.

Στο ιστορικό χωριό Καζαβίτι, στο όμορφο νησί της Θάσου, καταφτάνει μια μεγάλη ομάδα παιδιών στην κατασκήνωση. Ανάμεσά τους ο Κίμωνας, ο Παρασκευάς και η Φιλίνα, φίλοι από μικρά παιδιά και δεμένοι σαν μια κλωστή, ο Μάρκος, η Ρωξάνη και ο Πέτρος, συμμαθητές τους αλλά και αντίπαλοι σε κάθε αγώνα. Αρχηγός η κυρία Ελισάβετ, που χρόνια συνοδεύει όλα τα παιδιά του σχολείου της σε εξορμήσεις στη φύση. Το πάθος του Κίμωνα να ερευνά και να συνθέτει από το πιο απίθανο υλικό, μαζί με τη δημιουργική ματιά της Φιλίνας, θα κάνουν την περιπέτεια στο Καζαβίτι μοναδική, γεννώντας μεγάλη αγωνία και ανατροπές.

«Μια θα πας και μια θα ῥθεις και να ξέρεις θα τα βρεις.
Πρώτα πρέπει να γυρίσεις και στο σπίτι ν' ακουμπήσεις.
Μία νύχτα να σκεφτείς, και ο ήλιος σαν θα βγει, τις κορδέλες
ακολουθά. Μπες και βγες στο ποταμάκι και θα βρεις ένα
τουμπάκι. Κάτι εκεί θα περιμένει που τη νίκη σου θα δένει».

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ Η ΦΡΟΥΤΟΠΑΡΕΑ

ΣΥΛΛΑΒΙΣΜΟ
ΛΕΞΕΙΣ,
ΑΚΟΥΩ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μέχρι 600 λέξεις
Προσχολική ηλικία

ΚΑΤΑΝΟΩ
ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μέχρι 1.500 λέξεις
Νηπιαγωγείο & Α' δημοτικού

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ

Από 2.000 λέξεις
Β' & Γ' δημοτικού

ΕΥΚΟΛΑ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΩ

Από 3.000 λέξεις
Δ' & Ε' δημοτικού

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Από 10.000 λέξεις
Ε' & ΣΤ' δημοτικού

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧΡΗΣΗΣ: 23585